

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมที่เพียงแผ่นเดียว

นวลปรางค์ คุ้มกันต์: การวิเคราะห์หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนวิชาการศึกษาทั่วไปของสถาบัน
อุดมศึกษาของรัฐ (AN ANALYSIS OF GENERAL EDUCATION CURRICULUM AND
INSTRUCTIONAL MANAGEMENT OF THE STATE INSTITUTIONS OF HIGHER EDUCATION)

อ. ที่ปรึกษา : รศ.ดร. ปทีป เมธาคูณวุฒิ, 138 หน้า. ISBN 974-636-198-8

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนวิชาการศึกษาทั่วไปของ
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 9 สถาบันในเขตกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาปัญหาการจัดการสอนวิชาการศึกษาทั่วไป และ
3) เสนอแนะแนวทางการจัดหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ รองอธิการบดี
ฝ่ายวิชาการ คณบดี ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา และการสอบถามอาจารย์ผู้สอนวิชาการศึกษาทั่วไป และ
นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้ใฝ่รู้ในหลากหลายสาขาวิชา มีทัศน
กว้างไกล ใฝ่ใจในสิ่งแวดลอม เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม มีคุณธรรมและจริยธรรม

2. การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปเป็นแบบการเน้นผู้สอน นิสิตนักศึกษาไม่มีส่วนร่วม
ในการกำหนดแผนการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป การกำหนดจำนวนหน่วยกิตในกลุ่มวิชา
สังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และภาษา กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มีจำนวนหน่วยกิตที่ใกล้เคียงกัน
ยกเว้นบางสถาบันเน้นกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มากกว่ากลุ่มวิชาอื่น

3. ผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษาต่างมีความคิดเห็นสอดคล้องว่าวิชาการศึกษาทั่วไปยังเป็นสิ่งสำคัญ
และจำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อเป็นการปูพื้นความรู้กว้างๆ มิใช่เฉพาะเจาะจงสาขาวิชา

4. ปัญหาของการจัดการเรียนการสอนวิชาการศึกษาทั่วไป คือ (1) ไม่มีหน่วยงานกลางเป็นผู้ประสานงาน
(2) เนื้อหาวิชามากเกินไป จำซ้อน ไม่เป็นสหสาขาวิชา (3) งบประมาณน้อย อุปกรณ์การสอนไม่พอ (4) ไม่มี
การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป (5) ขาดแรงจูงใจทั้งอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียน (6) ขาดบุคลากร
ทางด้านการสอน และ (7) ความสำคัญของหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปมีน้อยตามความเห็นของผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง

5. แนวทางการจัดหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป มีดังนี้ (1) ควรสร้างหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปให้
เป็นบูรณาการที่มีลักษณะเป็นสหสาขาวิชาแต่ในกรณีที่ไม่สามารถจัดทำเป็นสหสาขาวิชาได้ควรระงับจำนวนหน่วยกิต
ในแต่ละกลุ่มวิชาให้ชัดเจน (2) ควรมีหน่วยงานกลางเป็นผู้ดูแลจัดการ (3) ควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
ตลอดเวลา (4) ควรสร้างแรงจูงใจสำหรับอาจารย์และนิสิตนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม (5) ควรจัดการเรียนการสอน
กระจายทุกชั้นปี (6) ควรจัดให้มีการเรียนการสอนได้ตลอดเวลาทั้งใน-นอกสถาบัน โดยผ่านสื่อการสอน (7) ควร
จัดให้มีการบูรณนิเทศอาจารย์ใหม่ที่จะสอนวิชาการศึกษาทั่วไป (8) ควรให้นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดแผน
การเรียนการสอน (9) ควรให้ความสำคัญวิชาการศึกษาทั่วไปเช่นเดียวกับวิชาเอกหรือวิชาชีพ

ภาควิชา ..... อุดมศึกษา .....
สาขาวิชา ..... อุดมศึกษา .....
ปีการศึกษา ..... 2539 .....

ลายมือชื่อนิสิต .....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม .....